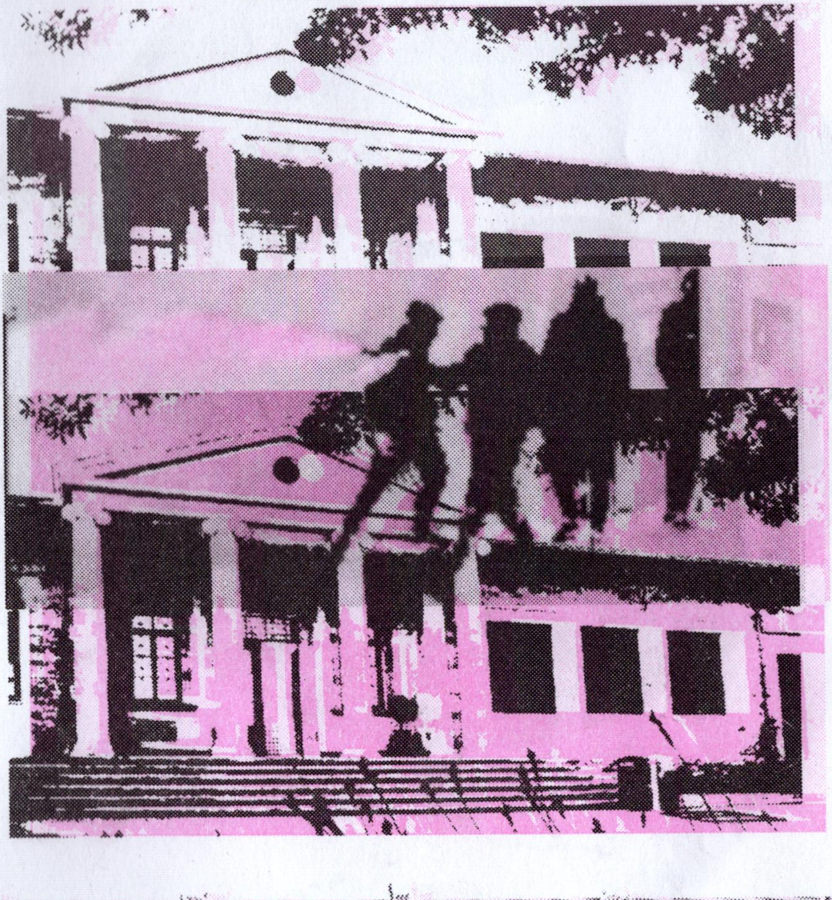
ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΗ ΦΕΤΕΠΑΚ

ΦΟΙ ΓΙΑ ΦΟΙ

ΦΟΙ ΓΙΑ ΦΟΙ

Αυτονομη Πρωτοβουλια Φοιτητων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Το κείμενο αυτό γράφεται με αφορμή την παρουσίαση εναλλακτικής επιλογής ενάντια στο πανεπιστημιακό κατεστημένο ξεκινώντας με την φοιτητική ένωση του ΤΕΠΑΚ (ΦΕΤΕΠΑΚ). Δεν είναι σε καμία περίπτωση μια ολοκληρωμένη ανάλυση ούτε αποσκοπεί στον μηδενισμό όλων των δικαιωμάτων που έχει κερδίσει η ΦΕΤΕΠΑΚ για χάρη της φοιτητικής κοινότητας που πλέον θεωρούμε δεδομένα. Αντιθέτως, αποσκοπεί στην υπόδειξη των θεσμικών προβλημάτων που δημιουργούνται εφόσον διατηρεί την παρούσα της μορφή και στην παρουσίαση εναλλακτικής μορφής οργάνωσης της κοινότητας μας έτσι ώστε να συνεχίσουμε να διεκδικούμε τα δικαιώματα μας και να λύνουμε τα προβλήματα μας.

Πριν ξεκινήσουμε την κριτική μας στην ΦΕΤΕΠΑΚ θεωρούμε χρέος μας να εξηγήσουμε τι είναι μια φοιτητική ένωση, τους λόγους για τους οποίους οργανώνεται γενικά αλλά και συγκεκριμένα η ΦΕΤΕΠΑΚ, και στη συνέχεια να αναλύσουμε τα προβλήματα που προκύπτουν από το οργανωτικό μοντέλο που ακολουθεί η ΦΕΤΕΠΑΚ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ:

Η Φοιτητική Ένωση (Φ.Ε.) αποσκοπεί στο να είναι ο αρμόδιος φορέας οργάνωσης μιας φοιτητικής κοινότητας προωθώντας και διεκδικώντας τα δικαιώματα της κοινότητας αυτής απέναντι στο ίδιο το πανεπιστήμιο, την κοινωνία και το κράτος. Κατά κύριο λόγο οι φοιτητικές ενώσεις υπάρχουν για να δραστηριοποιούνται σχετικά με τα προβλήματα των φοιτητών αλλά έχουν την δυνατότητα να προβαίνουν και σε διοργανώσεις ακαδημαϊκού χαρακτήρα (συνεδρίες, παρουσιάσεις, ημερίδες) ή και πολιτιστικού χαρακτήρα (συναυλίες, πάρτι).

Ανώτατο όργανο λήψης αποφάσεων της Φ.Ε. είναι η Γενική Συνέλευση, που αποτελείται από το σύνολο των μελών της ένωσης και λαμβάνει αποφάσεις κατά πλειοψηφία, μετά από συζήτηση επί των θεμάτων. Οι Φ.Ε. διαθέτουν Διοικητικό Συμβούλιο (ΔΣ) που είναι υπόλογο της γενικής συνέλευσης και αναλαμβάνει να υλοποιήσει τις αποφάσεις της και να την προετοιμάσει. Μέλη του ΔΣ συνήθως συμμετέχουν στα όργανα συνδιοίκησης, δηλαδή τη Σύγκλητο του πανεπιστημίου, την Κοσμητεία ή Συμβούλιο Σχολής και το Συμβούλιο Τμήματος, σε μικρό ποσοστό, προκειμένου να εκπροσωπήσουν την άποψη των φοιτητών.

Όπως βλέπουμε, η Φ.Ε. του πανεπιστημίου μας δεν διαφέρει ως προς το γενικό μοντέλο που έχουμε παρουσιάσει πιο πάνω. Θέλουμε όμως η ανάλυση μας να γίνει πιο συγκεκριμένη και να εστιαστεί πλήρως στη ΦΕΤΕΠΑΚ.

ρα τι είναι η ΦΕΤΕΠΑΚ;

βάση του καταστατικού της ίδιας της Φ.Ε:

Η Φ.Ε. υπάρχει από τον Μάρτιο του 2008 “με βασικό στόχο την προώθηση και την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές στο Πανεπιστήμιο και στην ευρύτερη κοινωνία.“

Όπως και στο γενικό μοντέλο, το αρμόδιο όργανο λήψεις αποφάσεων της ΦΕΤΕΠΑΚ είναι η Γενική Συνέλευση, το καταστατικό της προνοεί δύο Γενικές Συνελεύσεις τον χρόνο με την πιθανότητα εκτάκτων Συνελεύσεων εφόσον υπάρχει ανάγκη και υπό κάποιους όρους. (Άρθρο 11 & Άρθρο 12 καταστατικού ΦΕΤΕΠΑΚ)

Η ΦΕΤΕΠΑΚ παράλληλα δρα βάση κάποιων αρχών, με συγκεκριμένους σκοπούς χρησιμοποιώντας συγκεκριμένα μέσα και άτομα του Δ.Σ. συμμετάσχουν στα αρμόδια όργανα διοίκησης του πανεπιστημίου. Τις αρχές, τους σκοπούς και τα μέσα θα τις αναλύσουμε μέσα από την κριτική μας παραθέτοντας παραδείγματα μέσα από το καταστατικό της. (Άρθρο 2 & Άρθρο 3 καταστατικού ΦΕΤΕΠΑΚ)

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗ ΦΕΤΕΠΑΚ

Έχοντας πλέον αναλύσει το μοντέλο λειτουργίας της Φ.Ε. είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι στην πραγματικότητα, εφόσον διατηρείται το μοντέλο αυτό, η φοιτητική κοινότητα είναι άμεσα αποκομμένη από την διαδικασία λήψης αποφάσεων για θέματα τα οποία την αφορούν.

Αναγκασμένα από τις συνθήκες πολλά άτομα της κοινότητας μας έχουν πέσει στην παγίδα να προσπαθήσουν να αλλάξουν την Φ.Ε. εκ των έσω, θεωρώντας ότι στην βάση της η δομή ήταν λειτουργική και ότι συνθήκες είχαν επιφέρει τον εκφυλισμό της. Εμείς διαφωνούμε. Θεωρούμε ότι το μοντέλο και ο ίδιος ο τρόπος σύστασης της Φ.Ε. είναι η ρίζα του προβλήματος αλλά δεν είναι το μοναδικό πρόβλημα.

Αρχικά θέλουμε να θέσουμε το ερώτημα πως γίνεται το αρμόδιο όργανο επίλυσης και συζήτησης των προβλημάτων της κοινότητας μας να δραστηριοποιάται ΜΟΝΟ 2 φορές τον χρόνο; Δεν χάνεται η άμεση επικοινωνία με την φοιτητική κοινότητα; Δεν δημιουργούνται ηγεμονικές τάσεις; Τι προοπτικές χάνονται;

Έπειτα πως γίνεται να υπάρχουν παράλογοι όροι για το κάλεσμα έκτακτης γενικής συνέλευσης; Συγκεκριμένα βάση του άρθρου 12 του καταστατικού: “Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις καλούνται [...] όταν το 1/3 των μελών της Φ.Ε.ΤΕ.ΠΑ.Κ. [το ζητήσουν] με γραπτή αίτηση προς τον πρόεδρο, που θα περιέχει τα θέματα που θα συζητηθούν καθώς και τις υπογραφές των μελών. Η Έκτακτη Γενική Συνέλευση συζητά μόνο το θέμα για το οποίο έχει συγκληθεί.”

Το καταστατικό της ΦΕΤΕΠΑΚ επίσης προνοεί την συμμετοχή ανεξάρτητων υποψηφίων αλλά και σχημάτων στις εκλογές της (Άρθρο 15 του Καταστατικού ΦΕΤΕΠΑΚ, παράγραφος 2 & 3) αλλά στην πραγματικότητα ένας/μια ανεξάρτητος/η υποψήφιος/α δεν έχει πιθανότητα να κερδίσει κάποια ουσιαστική θέση λόγω του μονοπωλίου ψήφων των παρατάξεων εντός της Φ.Ε και βάση του Άρθρου 15: “Σε περίπτωση ενός ανεξάρτητου υποψηφίου που παίρνει ψήφους περισσότερους από το εκλογικό μέτρο αυτός καταλαμβάνει μόνο μια έδρα στο Δ.Σ.” Ευνοώντας ξανά την παρουσία σχημάτων/παρατάξεων που έχουν μεγαλύτερη αναλογική δύναμη. Παράλληλα βάση του Άρθρου 16: “Το Δ.Σ. αποτελείται από εικοσιένα (21 μέλη)”, πώς γίνεται όμως 21 άτομα να είναι αρμόδια για μια ολόκληρη φοιτητική κοινότητα, με μια πληθώρα διαφορετικών απόψεων, ιδεών και κοινωνιοπολιτικό υπόβαθρο; Πώς γίνεται μια ολόκληρη κοινότητα να επιλέγει ΜΟΝΟ 21 άτομα που σε πολλές περιπτώσεις δεν γνωρίζει, και που τα ίδια ακολουθούν τυφλά μια προκαθορισμένη γραμμή της εκάστοτε παράταξης.

Εξίσου σημαντικό να τονιστεί, πως παράλληλα με τις δύο Γενικές Συνελεύσεις οι οποίες είναι μεν ανοικτές προς όλα τα άτομα της κοινότητας μας, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΦΕΤΕΠΑΚ συνεδριάζει μηνιαία, πίσω από κλειστές πόρτες πολλές φορές απαγορεύοντας την παρουσία ατόμων που δεν ανήκουν σε κάποια παράταξη ή απλά θέλουν να παρακολουθήσουν την διαδικασία όπου συζητούνται και λαμβάνονται οι κυριότερες πρακτικές αποφάσεις για χάρη της κοινότητας μας.

Η ΦΕΤΕΠΑΚ ως δήθεν αρμόδιος φορέας της φοιτητικής κοινότητας και βάση του καταστατικού της έχει συγκεκριμένες αρχές και στόχους:

ΑΡΧΕΣ:

I. Πίστη στη δημοκρατία, την ελευθερία, την ειρήνη, τη δικαιοσύνη και την ισότητα.

II. Υποστήριξη στους αγώνες των λαών για εθνική ανεξαρτησία και κοινωνική δικαιοσύνη. Αλληλεγγύη προς τους αγωνιζόμενους κατά των φυλετικών διακρίσεων λαούς, προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων [...].

III. Προσήλωση στις συνδικαλιστικές και ακαδημαϊκές ελευθερίες και στις διεθνώς αποδεκτές δημοκρατικές αρχές του Φοιτητικού Κινήματος.

IV. Δικαίωμα διαφύλαξης και προβολής της εθνικής ταυτότητας όλων των φοιτητών."

ΣΤΟΧΟΙ:

I. Προώθηση και συμβολή στην επίλυση των φοιτητικών προβλημάτων των μελών της Φ.Ε.ΤΕ.ΠΑ.Κ.

II. Υποστήριξη και συμμετοχή στον αγώνα του λαού μας για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη ανάμεσα σε όλους τους νόμιμους κατοίκους της Κύπρου και προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών.

ώς μπορεί να ισχύσει αυτό όταν οι εκλογές της και η δράση της αποτελούν ένα θέατρο του αραλόγου, όπου αντί να προωθείται η προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων μας, στην πραγματικότητα προωθείται ο παραταξιακός ανταγωνισμός μέσω του πλαισίου που θέτουν όχι οι απλοί φοιτητές/τριες αλλά οι παρατάξεις; Πως γίνεται μια Φ.Ε. να αποκόπτει τα ίδια τα μέλη της από τις διαδικασίες αποφασίζοντας "για εμάς" πίσω από κλειστές πόρτες και να δίνει την τελική απόφαση πάνω σε αμφιλεγόμενα ζητήματα σε μόνο ένα πρόσωπο.

Γιατί θεωρούν λογικό και σωστό όποια απόφαση δεν λάβει την πλειοψηφία ψήφων να απορριφθεί και να μην συζητηθεί μέχρι ομοφωνίας;

Όπως βλέπουμε σχεδόν καθημερινά πλέον, οι παρατάξεις του πανεπιστημίου μας, καπηλεύονται την θέση τους στην ιεράρχηση και την εξουσία της ΦΕΤΕΠΑΚ για να κατηγορήσουν η μία την άλλη προκειμένου να φανούν ως η "καλύτερη", δακτυλοδείχνοντας την εκάστοτε "κακή" παράταξη για να πείσουν με τέτοιο τρόπο τ@ φοιτητ@ να τους ψηφίσουν, χωρίς όμως αυτή η ψήφος να εγγυάται κάποια ουσιαστική λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ενώ συνάμα προωθούν τις ίδιες σχεδόν θέσεις στα πάγια προβλήματα.

Παράλληλα πως γίνεται η Φ.Ε. να αυτο-αποκαλείται ο αρμόδιος φορέας της κοινότητας μας ενώ δεν κατάφερε να διασφαλίσει και να σταθεί υπεύθυνη απέναντι σε συμφοιτητ@ μας στην εκδήλωση της ACCEPT (συνδιοργανωμένη εκδήλωση με την ΦΕΤΕΠΑΚ) όταν δέκτηκε φασιστική επίθεση τον Φεβρουάριο του '23. Είναι απαράδεκτο ενώ γνωρίζουμε πως έχει γίνει και στο παρελθόν παρενοχλητικό συμβάν (πάλι σε κοινή εκδήλωση ACCEPT-ΦΕΤΕΠΑΚ) να μην έχει προτεραιότητα πάνω από όλα η ασφάλεια των ατόμων που παραβρέθηκαν στην εκδήλωση. Αμέσως μετά το συμβάν, οι παρατάξεις και η ίδια η ΦΕΤΕΠΑΚ έσπευσαν να αναρτήσουν δελτία τύπο, καταδικάζοντας τους δράστες, και παράλληλα είτε να παρουσιάζονται ως θύματα είτε ως ήρωες της μέρας, ξεχνώντας πως η ανοχή τους και κατ'επέκταση της ίδιας της ΦΕΤΕΠΑΚ επέτρεψε να γίνει αυτή η επίθεση. Δυστυχώς, τα κούφια λόγια και το να δακτυλοδείχνεις δεν αναλογούν με πράξεις. Το πρόβλημα δεν εξαλείφθηκε. Αντιθέτως, συμφοιτητ@ μας τρομοκρατημέν@, αρνούνταν να έρθουν στο πανεπιστήμιο -το οποίο όφειλε να τ@ προστατέψει- για να παρακολουθήσουν τα μαθήματα τους ενώ οι πιθανοί δράστες τριγύριζαν ανέμελα στον χώρο. Όχι μόνο δεν πάρθηκαν άμεσα μέτρα για να μην ξαναζήσουμε τέτοια κατάσταση, δεν επιδιώθηκε δικαιοσύνη λόγω της απραγίας της ΦΕΤΕΠΑΚ, του πανεπιστημίου και της αστυνομίας.

Γνωρίζοντας πλέον την εγκληματική αμέλια της ΦΕΤΕΠΑΚ, η οποία υποστηρίζει πως είναι υπέρ της κοινωνικής δικαιοσύνης και της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πώς γίνεται να στεγάζει, πόσο μάλλον να επιτρέπει την ένταξη μιας φασιστικής παράταξης (για την οποία θα μιλήσουμε αργότερα) στις διαδικασίες της.

Παράλληλα, στη σύγχρονη πολιτική είναι γεγονός πως υπάρχουν "πελατειακές σχέσεις" και το γνωστό "μέσο". Πολιτικοί προσφέρουν στους πολίτες θέσεις εργασίας, εξυπηρετήσεις και πολλά άλλα για την διεκδίκηση ενός ψήφου όταν έρθει η ώρα να πάνε προς τη κάλπη. Ένα σύστημα σάπιο, το οποίο υπάρχει από την ίδρυση του έθνους-κράτους ως θεσμός.

Η ΦΕΤΕΠΑΚ δεν είναι αποκομμένη από το σύστημα αυτό όπως και εμείς από την ίδια την κοινωνία που συντηρείται και προωθάται από το έθνος-κράτος.

Συγκεκριμένα οι πελατειακές σχέσεις υπάρχουν εντός του πανεπιστημίου μας, μεταξύ παρατάξεων-φοιτητών/τριών σε συνδυασμό με ανεξέλεγκτη ψηφοθυρία. Προσφορές σημειώσεων, τραπεζιών σε πολυσύχναστα μαγαζιά με μπουκάλια αλκοόλ, εκδρομές και ταξίδια είναι μερικά από τα "ανταλλάγματα" που προσφέρουν οι παρατάξεις για μια ψήφο. Αξίζει να σημειωθεί πως φαινόμενο αποτελούν επίσης τα συνεχές τηλεφωνήματα, τα μηνύματα αλλά και οι tet-a-tet κουβεντούλες από παραταξιακούς εκπροσώπους προς φοιτητ@ για την επιβεβαίωση ψήφου αλλά και για άσκηση πίεσης προκειμένου να ενταχθούν στο σύστημα αυτό, δακτυλοδείχνοντας και πάλι την εκάστοτε "απέναντι" παράταξη.

Οι παρατάξεις, που αποτελούν την πλειοψηφία των ενεργών μελών της ΦΕΤΕΠΑΚ, εστιάζουν πιο πολύ στο να ρίξουν τους αντιπάλους τους, να τους χλευάσουν και να πείσουν με κάθε τρόπο τ@ φοιτητ@ πως "οι άλλοι" δεν είναι κατάλληλοι να ηγεθούν της ΦΕΤΕΠΑΚ, όχι μόνο μέσα στις διαδικασίες της ΦΕΤΕΠΑΚ αλλά και στον ευρύτερο χώρο του πανεπιστημίου και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, σε ένα συνεχές θέατρο του παραλόγου στο οποίο κανείς χάνεται μέσα στα "επιχειρήματα", τις "κατηγορίες", τις "αποδείξεις", τις φωνές και την απουσία πραγματικής θέλησης για αλλαγή. Όλα αυτά, απλά και μόνο για να αναδειχθεί η μια έναντι της άλλης.

Υποψήφιοι/ες στα ψηφοδέλτια της ΦΕΤΕΠΑΚ δηλώνουν κάθε χρόνο χωρίς καμία ενόχληση και εμπόδιο άτομα που οργανώνονται στο αυτο-αποκαλούμενο "Αυτόνομο Φοιτητικό Κίνημα" ΝΙΚΗ. Μια παράταξη η οποία έρχεται σε άμεση ρήξη με το ίδιο καταστατικό της ΦΕΤΕΠΑΚ βάση των θέσεων και δηλώσεων τους.

Το ίδιο φοιτητικό κίνημα που πολλαπλές φορές εξαπέλυσε ακραία ρητορική μίσους για διάφορα θέματα εντός και εκτός των Γενικών Συνελεύσεων, με παραδείγματα από τις ίδιες τους τις τοποθετήσεις και αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Έχοντας επιτεθεί λεκτικά ενάντια την ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, σε μετανάστες/τριες και σε άτομα άλλων θρησκειών. Δεν δίσταζαν να δημοσιεύσουν μέχρι και κάλεσμα σε φασιστική πορεία στον απόηχο των φασιστικών πογκρομ σε Χλώρακα και Λεμεσό στο τέλος Αυγούστου αρχές Σεπτεμβρίου του '23 όπου δεκάδες μετανάστες και μετανάστριες τραυματίστηκαν και υπήρξαν θύματα επιθέσεων είτε κατά της ιδιοκτησίας τους, είτε κατά του ίδιου του εαυτού τους. Φυσικά όμως, η ΝΙΚΗ όχι μόνο αποτελεί το εργαλείο κανονικοποίησης του φασισμού εντός της ΦΕΤΕΠΑΚ και του πανεπιστημίου αλλά παράλληλα αποτελεί τον κοινό εχθρό των δύο άλλων παρατάξεων, οι οποίες μπορούν με άνεση να δακτυλοδείχνουν τις ακραιότητες της ΝΙΚΗΣ προκειμένου να εξασφαλίζουν ψήφους από τις πιο ευάλωτες ομάδες του πανεπιστημίου που δικαίως φοβούνται την ύπαρξη της. Και όλα αυτά με την σιωπηλή αποδοχή και υπό την επίβλεψη της ΦΕΤΕΠΑΚ ως αρμόδιο φορέα οργάνωσης της φοιτητικής κοινότητας.

"Μα είναι άποψη και αυτό" Μπορεί να πει κανείς.

Είναι στα αλήθεια όμως άποψη η ελεύθερη προώθηση ρητορικής μίσους εναντίων ολόκληρων ομάδων ανθρώπων;

Οι άνθρωποι αυτοί δεν αξίζουν να υπάρχουν; Να μπορούν να μορφωθούν; Να νιώθουν ασφάλεια;

Ο "εκφυλισμός" της ΦΕΤΕΠΑΚ φυσικά δεν έχει προέλθει από την ύπαρξη των παρατάξεων. Αντιθέτως, η ίδια η δομή της, έχει επιτρέψει στις παρατάξεις να αναπτύξουν αυτό το παρασιτικό σύστημα, που δεν έχει στόχο την οργάνωση της κοινότητας μας αλλά τον διαιωνισμό του εξουσιαστικού μοντέλου που υπάρχει και στην ευρύτερη κοινωνία, μέσα από την ψηφοθυρία, το χάος, την αποκοπή και αποξένωση από τα κοινά.

Η ψήφος είναι σημαντική. Διότι αυτή είναι που θα σου δώσει μια θέση εξουσίας.

Και για αυτό θα κάνεις τα πάντα για να τη διεκδικήσεις.

Ακόμα και αν, ναι, χρειαστεί να "ξεφύγεις" σε ένα τέτοιο "προβληματικό" σύστημα...

Και τελικά ποιους πάμε να ψηφίσουμε; Αυτούς που φωνάζουν περισσότερο,αυτούς που θα προσφέρουν περισσότερα τραπέζια στα κλαμπ, αυτούς που έχουν καλύτερες σημειώσεις; Κλείνουμε την κριτική μας, με τα ερωτήματα αυτά, ακριβώς για να υποδείξουμε πως το σύστημα αυτό μας θέλει αποξενωμένη σαν κοινότητα, αποκομέν@ από την διαδικασία που μας αφορά άμεσα και χωρίς ουσιαστικές δομές να λύνουμε τα προβλήματα μας και να διεκδικούμε όσα δικαιούμαστε. Η ΓΣ με τον τρόπο που λειτουργεί, νομιμοποιεί τον ρόλο και την εξουσία της φοιτητικής ελίτ και αποτελεί εμπόδιο στην ανάπτυξη πραγματικού διαλόγου για μια ΦΕΤΕΠΑΚ των πολλών, όπου αποφασίζουν όμως οι λίγοι.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

Έχοντας πλέον αναλύσει το τι είναι μια φοιτητική ένωση, τι είναι και πως λειτουργά η ΦΕΤΕΠΑΚ αλλά και ασκόντας κριτική στη δομή και δράση της, έχουμε δει τις πολλαπλές αντιφάσεις της δομής αυτής και έτσι καταλήγουμε στην πρόταση μας για την εναλλακτική επιλογή.

Θεωρούμε πως μόνο μια δομή ανοικτή σε όλ@, μακριά από κομματικούς μηχανισμούς, η οποία δεν θα έχει ιεραρχικές δομές και δεν θα επιτρέπει τον ανταγωνισμό για χάρη του ανταγωνισμού, αλλά θα βάζει πάνω από όλα το συμφέρον του συνόλου μέσα από υγιή διάλογο, είναι ικανή να είναι το όργανο λήψης αποφάσεων και επίλυσης των προβλημάτων της κοινότητας μας δίχως διαμεσολάβηση και με ουσιαστική συνδιαμόρφωση από τα κάτω, με ανώτατο στόχο την προώθηση της δίκαιης διαβίωσης, της δωρεάν, προσβάσιμης και ποιοτικής εκπαίδευσης και παράλληλα η δομή αυτή να μπορεί να σταθεί εμπόδιο στην κανονικοποίηση του φασισμού και της ρητορικής μίσους μέσα στο πανεπιστήμιο.

Το μοντέλο που θέλουμε να προωθήσουμε αποτελείται από ανοιχτές συνελεύσεις, στις οποίες όλ@ μπορούν να εκφραστούν και να προτείνουν προτάσεις για θέματα που τ@ αποσχολούν όσο αφορά την φοιτητική κοινότητα. Το σύστημα αυτό έχει ως βάση τις συνελεύσεις ανά τμήμα, ανά σχολή και τέλος ολόκληρης της κοινότητας όπου θα βγαίνει κοινή γραμμή για όλο το πανεπιστήμιο όπου έτσι θα στηρίζουμε τον αγώνα επίλυσης κοινών προβλημάτων για όλ@.

Παράδειγμα πάνω σε αυτό είναι:

τμηματικές συνελεύσεις και συνελεύσεις σχολής μπορούν να γίνονται εβδομαδιαία καθώς επίσης και γενική συνέλευση της κοινότητας μια φορά τον μήνα.

Αυτό μπορεί να γίνει μόνο σε ρήξη με την ίδια την ΦΕΤΕΠΑΚ που οδήγησε στην άνοδο του φασισμού αλλά και την πλήρη αποδυνάμωση της κοινότητας μας απέναντι στο ίδιο το πανεπιστήμιο, το κράτος και την κοινωνία.

Παίρνουμε τη ζωή μας στα χέρια μας,δεν αφήνουμε τον καθε κομματικό μηχανισμό να χρησιμοποιήσει τους αγώνες της φοιτητικής κοινότητας προκειμένου να εξυπηρετήσει τους δικούς του σκοπούς έχοντας σαν στόχο την συλλογική δράση μέσα από τον πλουραλισμό που θα μπορεί να κινητοποιήσει τ@ φοιτητ@ και να τ@ βάλει σε τροχιά διεκδίκησης.